

PATRONUN SERVETİ EMEKÇİNİN BORCU BÜYÜYÜR

YÜZDE 1 BÜYÜDÜKÇE, YÜZDE 99 KÜÇÜLÜR

Ekonomi büyüdükçe, biz yoksullaşıyoruz. Vahşi kapitalizmin yasağıdır bu. İşte o yüzden yıkılmalıdır.

AKP'li Çalışma Bakanı'nın işçiden fedakârlık beklediğini söylemesinden iki hafta sonra iyi haberler geldi. Yüzde 11 büyümüştü ekonomi.

Ama bu "iyi" haber işçiden fedakârlık istemedikleri anlamına gelmiyor. Çünkü işçi bu düzenin nöbetçi fedakâridir. Düzen onun fedakârlıkları üzerinde yükselir. Fedakârlık dedikleri sömürüdür; talanın, yalanın, çalanın faturasını emekçiye ödetmektedir.

Önce işçiden fedakârlık isteyen

bakanın sözlerine, sonra da TÜİK açıklamasına bakın. Ekonomik büyümenin işçinin fedakârlık yapmasına engel bir durum teşkil etmediğini hemen anlayacaksınız. Büyüme rakamları büyüyor. Onunla birlikte AKP'nin harcamaları, Sarayın harcamaları, Diyanet'in harcamaları büyüyor. İddialarına göre Türkiye büyüyor ama yoksulun, emekçinin, işçinin bütçesi sürekli küçülüyor.

Peki, ekonomi büyürken işçiden fedakârlık isteyenler kim?

Saraydaki harcamalar eleştirilince "itibardan tasarruf olmaz" diyenler. Saraya, Diyanete, patrona, TÜRGEV'e ülkenin varını yoğunu aktaranlar.

Hani işçiye? İşçiye yok. Utanma-

dan, "Ekonomi büyüyor ama yine de fedakârlık lazım" diyorlar.

Ekonomi büyüdü ama onunla birlikte enflasyon, işsizlik, cari açık da büyüdü. Bunlar işçinin, yoksulun bütçesinin sürekli küçüldüğünün, yoksulluğunun sürekli arttığının işareti. Ülke ekonomisi büyüdükçe hane halkının alım gücü küçülüyor. Çünkü ekonominin büyümesi toplumun yüzde 1'inden ibaret olan mutlu azınlığı ilgilendiriyor. Geriye kalan yüzde 99'a ise fedakârlık kalıyor. Bunların ekonomileri böyledir, her şeyleri böyledir. Topluma değil kendilerine ve mutlu bir azınlığa faydalıdır.

İşçiden fedakârlık bekliyorlar.

Neden? O büyümeyi işçiler bizzat çalışarak sağlamıyor mu? Peki, neden o büyümeden işçiye pay değil de fedakârlık düşüyor? Büyüme devlete kaynak yaratmıyorsa kime kaynak yaratıyor?

Ekonomi büyüdü. AKP'nin kurduğu rant düzeni tıkır tıkır işliyor demek bu. Patronların milyar dolarlarına yeni milyar dolarlar eklemesi demek. Büyük kâr elde edenlerin vergiden kaçınması, Malta Adasına, Man Adasına kapak atması, gemicikler alması, onların bıraktığı enkazın yükünün işçiye, emekçiye, yoksul halka yüklenmesi demek.

Ekonomi büyüdükçe, biz yoksullaşıyoruz. Vahşi kapitalizmin yasağıdır bu. İşte o yüzden yıkılmalıdır.

Baykuş Bakışı

KEMAL OKUYAN

Rüşvetçiler, hırsızlar ve onurlu insanlar

Yaptırılmak istenen bir işte yasa dışı kolaylık ve çabukluk sağlanması için bir kimseye mal veya para olarak sağlanan çıkar...'

Türk Dil Kurumu böyle tanımlıyor rüşveti. Reza Sarraf'ın bakanlara, üst düzey bürokratlara dağıttığı para ve hediyeler bu tanıma giriyor. Peki burada odaklanmamız gereken nokta bu çıkar ilişkisinin "yasa dışı" olması mıdır sadece?

Diyelim ki, büyük bir şirket, çok kârlı bir yatırıma yönelirken mevzuata takıldı ve devam edebilmek için yasal düzenlemelere ihtiyaç var. Şirketin patronları ilgili bakanlıklardaki üst düzey bürokratlarla görüşmeye başlıyorlar ve sonunda bakanla bir araya geliyorlar. Laf lafı açıyor, bu arada bakanın yeğenlerinden birinin o şirkete yüklü miktarda mal satma niyeti olduğu da konuşuluyor. Bakan şirketin önünü tıkayan yasal engellerin ortadan kalkması için girişimlerde bulunuyor, pürüz ortadan kalkıyor, şirket rahatlıyor bu arada yeğen de muradına eriyor, şirketin tedarikçilerinden biri oluyor.

“Oysa ayırım tam tamına şu: Hırsızlar ve onurlu insanlar. Başkasının malını çalana hırsız diyoruz; bunlar emek hırsızı, vatan hırsızı.”

Yasa dışı hiçbir işlem yok burada. Piyasa kuralları işliyor. Rüşvet denmiyor, al gülüm ver gülüm deniyor.

Yine diyelim ki, etkili bir televizyon kanalının haber merkezi büyük bir inşaat şirketinin rantı çok yüksek bir bölgede sahte zemin etüdü raporuyla rezidanslar diktiğini ortaya çıkardı. Haber yayına gireceği sırada televizyonun reklam müdürü "ne yapıyorsunuz" diye azarladı. "Maaşınızı bu şirketin reklamları sayesinde alıyorsunuz, yemek yenen kaba işenir mi" vs. vs... Burada bitmiyor, tecrübeli ilan müdürü, şirketi arıyor ve "Bizim çocuklar tutmuş böyle bir haber yakalamışlar, son anda engelledim" diyerek hem yeni bir reklam anlaşması yapıyor hem de şirketin dairelerinden birisini ucuza, neredeyse bedava kapatıyor.

Suç var mı suç? Yok. Ülkede sahteciliği, yolsuzluğu, hileyi haber yapmak suç; haber yapmayınca suça girmiyor! Herkes rahatlıyor, haberi yakalayan gazeteciler dışında...

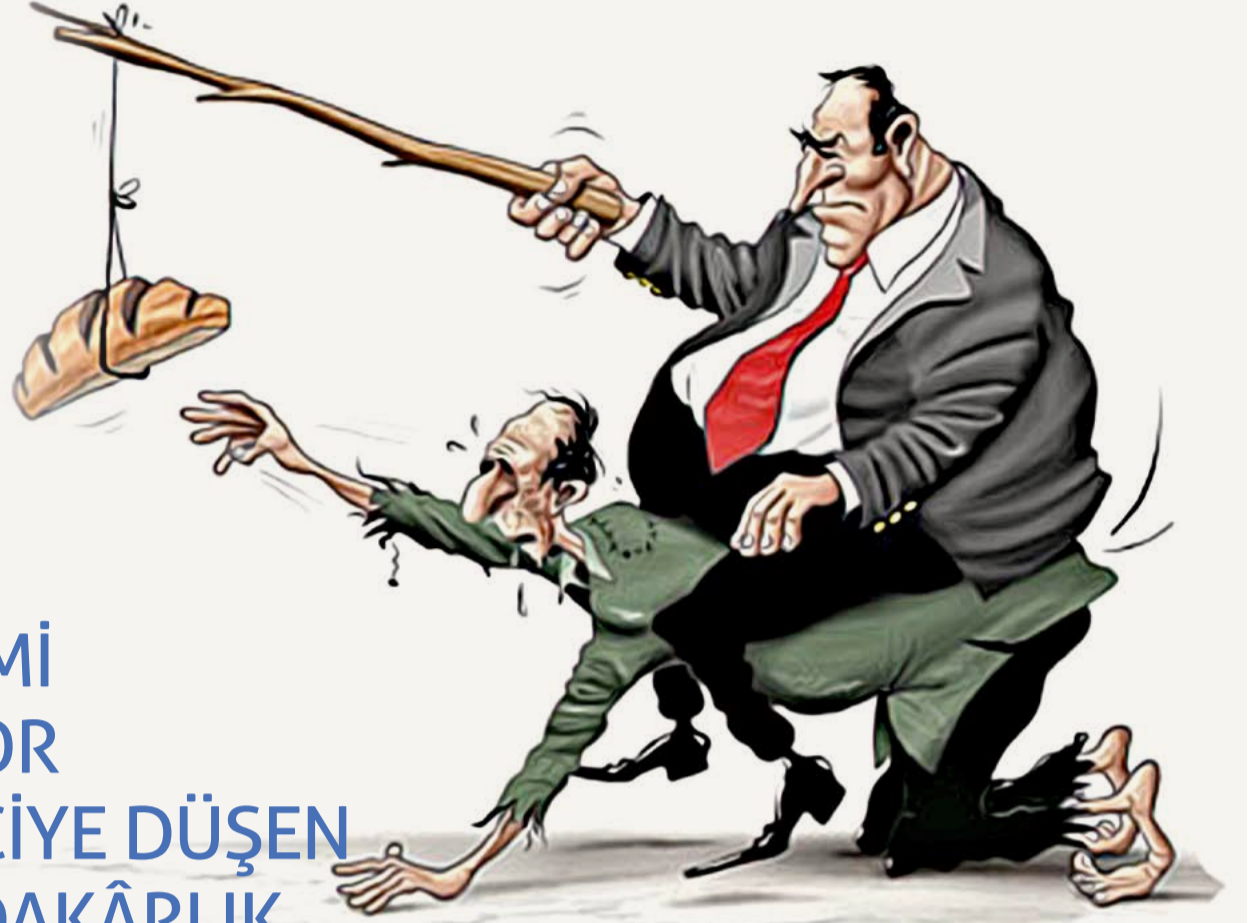
Patron örgütünün "itibarlı" yöneticisi, hükümeti eleştiriyor, "kaygılıyız" diyor, üç gün sonra birkaç sektörde daha grev yasağı geliyor, üstüne "vergi affı"... Bir bakıyorsunuz, kaygılar buhar olmuş, "2018'e büyük güvenle giriyor" patronlarımız. Belediye Başkanı, kaçak inşaat ruhsat isteyen otelden üst geçit koparıyor; rüşvet değil halka hizmet oluyor. Rüşvet yok, serbest piyasa ekonomisi çalışıyor!

Ne diyorduk: "Yaptırılmak istenen bir işte yasa dışı kolaylık ve çabukluk sağlanması için bir kimseye mal veya para olarak sağlanan çıkar..." Zenginler katında yasal ya da yasa dışı karşılıklı çıkarlarla iş çevriliyor. Onlar uyanık!

Hiçbir şey alamadan ha babam veren ve sürekli aldatılan yoksullar ise bu durumda enayi yerine konmuş oluyor.

Oysa ayırım tam tamına şu: Hırsızlar ve onurlu insanlar. Başkasının malını çalana hırsız diyoruz; bunlar emek hırsızı, vatan hırsızı.

“İçişleri Bakanı Süleyman Soylu, "Türkiye, büyüme rakamları sürekli artan, IMF vesayetinden kurtulmuş bir ekonomiyle geleceğe doğru ilerlemektedir. Türkiye bugün tam bağımsızlığın keyfini çıkarmaktadır”

EKONOMİ
BÜYÜYOR
AMA İŞÇİYE DÜŞEN
HEP FEDAKÂRLIK

Patrona talan işçiye yalan

Büyüme rakamları büyüyor. AKP'nin harcamaları, Sarayın harcamaları, Diyanet'in harcamaları büyüyor. İddialarına göre Türkiye büyüyor ama yoksulun, emekçinin, işçinin bütçesi sürekli küçülüyor.

Çalışma Bakanı dillendirdi ilk. Asgari Ücret Tespit Komisyonu'nun ilk toplantısında konuşan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Sarıeroğlu, "İşçi ve işverenden fedakârlık bekliyoruz" dedi. Saraydaki milyonlarca liralık israf harcamaları eleştirilince, "İtibardan tasarruf olmaz" diyenler istiyor bunu.

2018 bütçe görüşmelerine bakın. Saraya var, Diyanete var, patrona var. Bakan, vekil maaşları var, yandaş müteahhite geçilen kıyaklar var. Patronlara vergi indirimi var. Hani işçiye? Ekonomi büyürken işçiye fedakârlık düşüyor, bu bir tesadüf mü?

KİM İÇİN BÜYÜYOR?

Büyüme rakamları büyüyor. AKP'nin harcamaları, Sarayın harcamaları, Diyanet'in harcamaları büyüyor. İddialarına göre Türkiye büyüyor ama yoksulun, emekçinin, işçinin bütçesi sürekli küçülüyor. Türkiye İstatistik Kurumu'nun verilerine göre 2017 yılının üçüncü çeyreğinde ekonomi yüzde 11,1 büyüdü. AKP'lilere göre bu öyle şahane bir artıştı ki Çin'i, AB ülkelerini, ABD'yi, diğer gelişmekte olan ülkeleri de geride bırakmıştı.

Fakat ne hikmetse büyümenin dışındaki bütün rakamlar başka bir gerçeğe işaret ediyor. Mesela Türkiye'nin işsizlik oranı Ağustos rakamlarına göre %10,6 ve işsiz sayısı yaklaşık 3,5 milyon. Gençlerde bu oran %20'leri aşmış durumda.

Enflasyon Kasım'da

%12,98 ile 14 yılın zirvesine çıktı, Ağustos itibarıyla de çift haneye yükselmeye başlamıştı.

Tablo gerçekte şöyle: Bir ülke ekonomik alanda büyüyor, ancak halkın alım gücü gittikçe zorlaşıyor, işsizlik hala yüksek, enflasyon gittikçe artıyor.

Bu büyüme doğru ama aslında ülkenin yüzde 1'ini ilgilendiren bir büyüme. 80 milyonu içine alan bir büyüme değil. Ekonomi büyüdü ama soframızdaki ekmeğin küçüldüğü yerde yüzde 11'lik bir büyümenin topluma fayda

sağladığı söylenemez. Sadece patronların işçileri daha iyi sömürdüğü söylenebilir.

KİMLER BÜYÜYOR?

Ekonominin neresi büyümüş bakın. İnşaat sektörü yüzde 18,7, sanayi sektörü yüzde 14,8, tarım yüzde 2,8. Yani yandaş müteahhitler ve büyük patronlar için her şey yolunda.

Ama Çalışma Bakanları işçiden fedakârlık bekliyor. Neden? O büyümeyi işçiler bizzat çalışarak sağlamıyor mu? Peki, neden o büyümeden işçiye pay değil de fedakârlık düşüyor? Büyüme

devlete kaynak yaratmıyorsa kime kaynak yaratıyor?

Cevabı çok basit: Her şey yüzde 1 için. Yüzde 99'a ekonomi büyüse de küçülse de fedakârlık düşüyor.

Ekonomi büyüdü. AKP'nin kurduğu rant düzeni tıkr tıkr işliyor demek bu. Patronların milyar dolarlarına yeni milyar dolarlar eklemesi demek. Büyük kâr elde edenlerin vergiden kaçınması, Malta Adasına, Man Adasına kapak atması, gemicikler alması, onların bıraktığı enkazın yükünün işçiye, emekçiye, yoksul halka yüklenmesi demek.

BÜYÜMEYİ BIRAK, YOKSULLAŞIYORUZ

Türkiye'nin toplam servet tutarı 2002 yılı sonunda 439 milyar dolar ve Dünya serveti içindeki payı binde 4 idi. 2007 yılı sonuna kadar bu rakam 1,7 trilyon dolara ve pay da binde 8'e kadar yükselmiş ama 2013 yılından itibaren tekrar inişe geçmiş. 2015 yılı sonu itibarıyla toplam servet tutarı 1,1 trilyon dolara gerilerken, ülke servetinin Dünya servet stoku içindeki payı da binde 4'e gerilemiş. Yani son 12 yılda Türkiye, Dünya serveti içindeki payı açısından başladığı yere geri dönmüş.

Eğer servet ekonomik refahın önemli bir göstergesi ise son 12 yılın sonunda Türkiye binde 4'lük paya geri dönerek yerinde saymış denilebilir. Ayrıca Türkiye'nin toplam serveti

2015'den bu yana toplam olarak 62 milyar dolar azalmış. Bu yüzde (-) 5,5'lik bir düşüşe denk geliyor. Kişi başı servetteki düşüş ise daha fazla: Yüzde (-) 7,1. Böylece kişi başı servetin en fazla düştüğü ilk yedi ülke arasında sıralanıyoruz.

Bu verilerin 15 Temmuz öncesine ait olduğunun altını çizmek gerekiyor. Zira 15 Temmuz 2016'da doların kuru 2,90 iken, bugün 3,55 civarında seyrediyor.

Ancak bu servet kaybının patronları üzdüğünü düşünmek yanlış olur. Onların kişisel servetleri hep artıyor. Türkiye'nin patronları AKP döneminde hep büyüdü. Buradaki servet kaybını zenginlerin serveti olarak değil de, emekçilerin cebinden para olarak okumak gerekiyor.

Tablo o kadar pembe mi?

GSYH hesaplamalarındaki değişikliğin rakamları olduğundan yüksek gösterdiği yönündeki eleştiri ve şüpheler de önemli olmakla beraber 2017 yılı için hesaplanan büyüme rakamları kesin olarak doğru olsa bile kalıcı ve halk yararına bir büyümeden söz etmek mümkün değil. GSYH adı üstünde katma değer artışını ölçüyor. En indirgenmiş haliyle sömürü oranındaki artışın bir ifadesi olarak değerlendirilebilir

Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) verilerine göre 2017 yılının 3. çeyreğinde yüzde 11,1 ile ekonomide yüksek oranlı büyüme gerçekleşti. Yılın ilk 9 ayı dikkate alındığında GSYH artışı yüzde 7,4 oldu. Çeyreklik bazda bakıldığında son 20 yılın en yüksek ikinci oranı, 9 aylık bazda ise son 4 yılın en yüksek oranı yakalanmış oldu.

Sanayi üretim, inşaat, hizmetler 3. çeyrekte sırasıyla yüzde 14,8, yüzde 18,7 ve yüzde 20,7'lik büyümelerle GSYH artışına yine tarihi rekor sayılabilecek katkılarda bulundu.

Peki tablo gerçekten bu kadar pembe mi?

Üçüncü çeyrek mucizesinde ilk etken, "baz etkisi" oldu: 2016 yılının 3. çeyreği, yani Temmuz-Ağustos-Eylül döneminde ekonomi, 15 Temmuz etkisiyle yüzde 1 daralmıştı. Sanayi ve hizmetlerde, yüzde 3 ve yüzde 6 daralmalar görülmüştü.

İkinci kuvvetli etken, AKP iktidarının ayakta kalma çabasıyla ekonomi bürokrasisini "yaratıcı" önlemler konusunda zorlaması oldu. 2016 yılının ikinci yarısında sadece siyasi gelişmeler değil, kredi

ödemelerinde yaşanan güçlükler, fiili batıkların artması, iç ve dış talebin zayıf seyri gibi gelişmelere önlem olarak arka arkaya çeşitli destekler gündeme geldi. İç talebi canlandırmak ve para akışını artırmak üzere beyaz eşya, mobilya gibi dayanıklı tüketim mallarında vergi indirimleri, ihracat destek kredileri, istihdam destekleri, sosyal güvenlik primi ertelemeleri gibi bir dizi maliye politikası önlemleri alındı. İnşaat sektörü vergi indirimlerine ek olarak konut kredisi faiz indirimleriyle desteklendi. Bir bütün olarak sermaye lehine vergi gelirlerinden vazgeçilmiş, güçlü bir kamu fonu yaratılmış oldu. Ek olarak bankacılık sektörüne yönelik Kredi Garanti Fonu kapsamı genişletilerek 2017-2018 dönemi için 250 milyar dolar ek kredi sağlandı. Pek çok firmanın ödeyemez duruma düştüğü kredi borçları yeniden yapılandırılmış, vadeler uzatılmış, alınan ek kredilerle piyasa borçları ödenmiş oldu.

Üçüncü etken ise ihracattaki toparlanma oldu: Kur artışı ve emtia fiyatlarındaki artışın etkisiyle Türkiyeli sermayedarların rekabet gücünün kısmen artması, Avrupa talebinin canlı olması, petrol gelirine bağlı ülkelere yönelik ihracatın artması, Rusya ile ticaretin geri

SAĞCILAR HER ZAMAN ZENGİNLERİ SEVER

gelmesi gibi nedenlere bağlı olarak dış talep arttı.

GSYH hesaplamalarındaki değişikliğin rakamları olduğundan yüksek gösterdiği yönündeki eleştiri ve şüpheler de önemli olmakla beraber 2017 yılı için hesaplanan büyüme rakamları kesin olarak doğru olsa bile kalıcı ve halk yararına bir büyümeden söz etmek mümkün değil. GSYH adı üstünde katma değer artışını ölçüyor. En indirgenmiş haliyle sömürü oranındaki artışın bir ifadesi olarak değerlendirilebilir. Burada birbirini tamamlayan iki temel eğilimin büyüme desteklediği görülüyor. İlk eğilim otomotiv, beyaz eşya, metal gibi sektörlerde ihracatın sürüklediği büyümenin ek istihdam yaratmadan, fazla mesaiye karşılama. İkinci eğilim ise Suriyeli emek gücünü de kullanarak artan kayıt dışılık özellikle tekstil-giyim, gıda, inşaat sektörlerinde yaygın.

Sermaye sağlanan desteklerin sektör ve firma ölçeğinde sorunları bir iki yıl ötelemek dışında çok kalıcı sonuçlar doğurması güç görünüyor. Rakam artışları, halkın daha fazla soyulması, "piyasa" koşullarında batması gereken firmaları yaşatmak üzere daha fazla fonlanmasına tekabül etmeye devam edecek.

AKP döneminde ekonomideki büyüme rakamları emekçi sınıfların refahının artması anlamına gelmedi. Bu büyüme zenginliğin ülke içinde son derece adaletsiz bölüştüğüünün kanıtı niteliğinde. Eski sermaye gururları kârlarını artırdı, onlara yenileri katıldı. İşçiler daha da yoksullaştı.

AKP ekonomik istikrar ve hızlı büyüme vaadiyle iktidar oldu. Peki, AKP'nin iktidarda olduğu son 15 yılda yaşanan ekonomik büyüme ve "ekonomik istikrar" daha çok kimlere yaradı. Türkiye'deki servet bölüşümü bu yıllar içinde kimden yana değişti? İşte bazı rakamlar:

AKP'nin iktidara geldiği 2002 yılında Türkiye'deki en zengin %1'lik nüfus toplam servetin %39,4'üne sahipken ülkenin geri kalan %99'luk kesimi Türkiye'deki toplam zenginliğin %60,6'sını elinde bulunduruyordu. 2014'e geldiğimizde Türkiye'deki en zengin %1'lik nüfus toplam servetin %54,3'üne sahip; buna karşın nüfusun geri kalan %99'luk kesimi toplam servetten ancak %45,7 oranında pay alıyordu. Bu tablo bize çok açık bir biçimde ekonomik büyümenin zenginleri daha zengin yapmaya hizmet ettiğini gösteriyor.

TÜİK'in gelir dağılımı araştırmasına göre, Türkiye'de 2015 yılında, en zengin yüzde 20'lik nüfus toplam milli

gelirin yüzde 46,5'ini alırken, diğer yarısı nüfusun yüzde 80'i tarafından paylaşıldı.

En yoksul yüzde 60'ı oluşturan hanelere giren yıllık gelir, hane başına sadece 8,868 lira oldu. Bir başka deyimle bu aileler aylık 739 lira (asgari ücretin yarısı kadar bir gelirle) ile yaşamak zorunda.

Credit Suisse verilerine göre 2014 yılı itibarıyla Türkiye'deki yetişkin nüfusun %75,3'ünün kişi başına düşen tüm mal varlığı 10 bin doların altında. Burada bahsi geçen 10 bin doların altında kalan miktarın, kişilerin hayatları boyunca elde ettikleri toplam "servetleri" olduğuna dikkat çekmek gerekiyor. Yani, bırakın kişi başına geliri, Türkiye'de yaşayan nüfusun dörtte üçünün toplam mal varlığı 10 bin doların altında. Nüfusun yarısının kişi başına düşen mal varlığı ise 4 bin doların da altında.

Bazı yıllarda elde edilen ortalama yüzde 5-6'lık büyümenin işçi sınıfı başta emekçi sınıfların refahını artırmadığı, bu süreçte yaratılan değerlerin ise mutlak anlamda Dünya ölçeğinde yerinde sayarken, ülke içinde son derece adaletsiz bölüştüğü görülüyor. Ekonomi büyüdü. Yani zenginler ve yandaşlar büyüdü. AKP iktidarı ülkeyi yağmalarken masal anlatmayı da sürdürüyor.

İRÜR KAPİTALİZM ÖLDÜRÜR KAPİTALİZM ÖLDÜRÜR

8 ARALIK / ZONGULDAK

Türkiye Taşkömürü Kurumu (TTK) Üzülmüş Müessese Müdürlüğü'ne bağlı maden ocağının eksi 205 kodunda çalışan Ferhat Aydemir (36), sol bacağına makineye kaptırarak yaralandı. Sol bacağı kopan Aydemir'in hayati tehlikesinin bulunmadığı öğrenildi.

9 ARALIK / MUĞLA

Bir inşaatta beton mikseri devrildi, mikserdeki harcın dışarı akıtılmasını sağlayan demir boru, inşaat işçisi Abdullah Değirmenci'nin (23) üzerine düştü. Değirmenci, olay yerinde hayatını kaybetti.

10 ARALIK / ŞANLIURFA

Viranşehir'de ambar inşaatı beton dökümü esnasında meydana gelen çökmede, 7 işçiden 6'sı yaralandı 1 işçi yaşamını kaybetti. Yaklaşık bir saat enkaz altında kalan Suriye uyruklu Delil Salim, hastanede yapılan müdahalelere rağmen kurtarılamadı. İşçinin 2014 yılının Temmuz ayında Türkiye'ye sığındığı öğrenildi.

11 ARALIK / İSTANBUL

Bakırköy Belediyesi tarafından yapılan ve büyük tartışmalara

yol açan Bakırköy Spor Vakfı Sosyal Tesisleri yıkımının olduğu alanda, Bakırköy Belediyesi Park ve Bahçeler Müdürlüğü'nde görevli Mustafa Yılmaz, toz kalkmaması için sulama yapıyordu. Bu sırada yıkım yapılan tesisten Yılmaz'ın başına demir düştü. Mustafa Yılmaz olay yerinde yaşamını yitirdi. Tedbirsiz yıkımın iş cinayetine sebep olduğu belirlenen bir yurttan Bakırköy Belediye Başkanının tehdit ettiği görüldü. Bakırköy Belediyesi, işveren olarak yaşanan iş cinayetlerinden sorumludur.

12 ARALIK / KARABÜK

Kardemir AŞ. Nakliyat Müdürlüğü bölümünde tren manevracısı Selami Uyanık tren raylarına düştü. Trenin altında kalan Selami Uyanık, olay yerinde hayatını kaybetti. İşçinin neden tren raylarına düştüğüne dair açıklama yapılmadı.

13 ARALIK / ZONGULDAK

TTK Karadon Müessesesine bağlı maden ocağında, eksi 460 kodunda meydana gelen metan gazı püskürmesinde kalan 46 yaşındaki maden işçisi Fevzi Dereli yaşamını kaybetti.

SAMANALTI / Saif Munzur

Erdal Eren (25 Eylül 1961 Şebinkarahisar, Giresun - 13 Aralık 1980, Ankara), bir askeri inzibat erini öldürdüğü suçlamasıyla uyduruk 12 Eylül mahkemesi tarafından idam cezasına çarptırıldı. Hüküm giydiği tarihte 17 yaşında olan Erdal Eren, 13 Aralık 1980'de yaşı büyütülerek idam edildi.

BARIŞ İÇİN; EMPERYALİZME, SİYONİZME VE GERİCİLİĞE KARŞI MÜCADELEYE

KUDÜS'ÜN BARIŞ KENTİ OLMASI BİR TEK SOSYALİZMLE MÜMKÜNDÜR

Kudüs'ün farklı kültür, inanç, dillerden halkların kardeşçe birlikte yaşadıkları bir merkez olması imkânsız değildir. Bu hedefin yalnızca sosyalizmde erişilebilir olduğunu hatırlamanın tam zamanıdır.

ABD Başkanı'nın Kudüs'ü İsrail başkenti olarak tanımasının altında bu ülkenin Filistin sorunuyla ilgili güttüğü bir strateji aramak boşuna olur. ABD emperyalizmi, Ortadoğu'da açık işgalden "ılımlı İslam"a, "Arap Baharı"ndan "terörle mücadele"ye kadar peş peşe fiyaskolar yaşadı ve zemin kaybetti. Engellenemeyen bu geri düşüşün üstüne ABD egemen güçleri içinde alenen süren kardeş kavgası eklendi. Trump'ın Kudüs adımı bir taşla iki kuş vurmaya, yani bir yandan ABD'nin bölgede yeniden inisiyatif almasını, diğer yandan da ortalığı kızıştırıp kendi paçasını kurtarmayı amaçlayan bir denemedir.

Bu deneme yeni bir fiyaskoyla sonuçlanmaya mahkumdur.

***

Kudüs uluslararası anlaşmaların ve Birleşmiş Milletler belgelerinin belirlediği bir statüye sahiptir. Filistin-İsrail sorunu için öngörülen "iki devletli çözüm" Doğu Kudüs'ü bağımsız Filistin devletinin başkenti olarak tanımlamaktadır.

Yıllardır Amerikan-İsrail sabotajları bu yolda mesafe alınmasını engellemiştir. Engellemeler çözüm yoluna bombalar yerleştirmek demektir. Şimdi o bombalar yerleşirenlerin elinde patlayacaktır.

Birincisi, Kudüs'ün başkent olarak ilan edilmesi bu dünya konjonktüründe kabul görececek bir karar değildir. Diğer emperyalistler, küresel ve bölgesel güçler arasında bu adımı meşrulaştırmaya yetecek bir ağırlık çıkmaz.

İkincisi, barış güçleri zannedildiği kadar zayıf değildir. Geçtiğimiz

yıllarda Ortadoğu'da işgale direnişi, bölgenin laik ve yurtsever birikimini hafife alan emperyalizm, yine yanlış hesap yapmaktadır. Filistin halkı direnecektir. İsraili barış güçleri direnecektir. Bölgenin İsrail ile dost, ABD yandaşı ve piyonu devletlerinde yaşayan halklar da bu direnişin yanında olacaktır.

Trump'ın aynı taşla çok kuş vurma fantezisi ABD emperyalizminin kendi kalesine attığı yeni bir gol olacak, İsrail devletinin gayrimişru çizgisi ve politikaları bütün insanlığın yoğun tepkisiyle ve nefretiyle karşılaşacaktır.

***

Türkiye Komünist Partisi ABD Başkanı'nın Kudüs'ü İsrail'in başkenti olarak tanıma kararını protesto etmekte ve bu adımın son derece ağır bir provokasyon olduğunu altını çizmektedir. Provokasyonlar ancak halkların birleşik politik mücadelesiyle boşa düşürülebilir.

Bu mücadelede halk düşmanlarının yeri bulunmuyor. Başta AKP iktidarı olmak üzere bölgenin gerici iktidarlarının böyle bir ehliyeti de yoktur. Tayyip Erdoğan İsrail karşıtı demagojiye ilk defa bugün sarılmıyor. Erdoğan'ın efelenmesinin içi boştur. Yıllar önce Davos'ta, Gazze ablukasında olduğu gibi...

Eski demagojilerin içinin boş olduğu, Türkiye ve İsrail arasındaki askeri işbirliğinin devam etmesiyle açığa çıktı. Emperyalizmin Suriye'ye en başta Türkiye ve İsrail'i saldırtmasıyla açığa çıktı. Bölgeyi kasıp kavuran IŞİD katliamlarının yine önce bu iki ülkenin desteğini almasıyla açığa çıktı. Gericiliğin Türkiye'de Müslüman, İsrail'de Musevi yobazlığına dayanıyor olması sonucu değiştirmedir.

AKP iktidarı ve benzeri bölge rejimlerinin sahte tepkileri Trump'ın attığı adımı tamamlar niteliktedir. Provokasyona provokasyon eki yapılmakta

ve savaş çılgınlıkları her yeri sarmaktadır. Gericilik iktidarını halkları birbirlerine karşı kıskırtarak sürdüreceğini zanneder.

Türkiye Komünist Partisi gericiliğin Filistin halkının ve barışın yanında olmadığını tam da bugün vurgulama ihtiyacı duymaktadır.

Kudüs'ün farklı kültür, inanç, dillerden halkların kardeşçe birlikte yaşadıkları bir merkez olması imkânsız değildir. Bu hedefin yalnızca sosyalizmde erişilebilir olduğunu hatırlamanın tam zamanıdır. Emperyalizm ve Siyonizmin son saldırısı barış ve sosyalizm mücadelesinin önüne başka taleplerin geçirilmesinin mazereti olamaz. Tam tersine bugüne kadar savaş tehdidinin bertaraf edilememiş olması, sosyalizm mücadelesinin ertelenmesinin ne denli derin bir yanlıgı olduğunu kanıtlamaktadır.

***

Türkiye Komünist Partisi Kudüs'le ilgili alınan provokatif kararın halkların iradesi karşısında geçerlilik kazanamayacağını ilan etmekte ve bu adımın derhal geri çekilmesini talep etmektedir.

Bu vesileyle Filistin topraklarındaki işgale son verilmesini, 1967 sınırları içinde başkenti Doğu Kudüs olmak üzere bağımsız ve egemen bir Filistin devletinin kurulmasını, Filistin

devletinin Birleşmiş Milletlere tam üye olarak kabul edilmesini, İsrail ordusunun Suriye ve Lübnan topraklarındaki işgale son vermesini, Gazze ablukasının koşulsuz ve derhal kaldırılmasını, Filistin topraklarındaki yasadışı İsrail yerleşimlerinin kaldırılmasını, yerleşimcilerin Filistin'i terk etmelerini, Filistin topraklarını parçalayan utanç duvarının yıkılmasını, Filistinli mültecilerin terk etmek zorunda kaldıkları yerlere geri dönebilmelerini, İsrail hapishanelerinde bütün siyasi tutsakların serbest bırakılmasını bir kez daha talep ediyoruz.

Filistin emekçi halkıyla, İsrail'in barışsever emekçi güçleriyle ve bölgemizin bütün yurtsever mazlum halklarıyla dayanışmamızı bir kez daha ilan ediyor, İsrail ve Filistin işçi sınıflarını ve emekçi halklarını, onları temsil eden devrimci, komünist, barışsever direnişçi güçleri selamlıyoruz.

YURTTAN SESLER KOROSU

TRUMP'IN DANIŞMANINDAN TÜRKİYE'YE SUÇLAMA

Kudüs kararı nedeniyle ABD'yle ilişkiler gerilirken, Trump'ın Ulusal Güvenlik Danışmanı Herbert Raymon (H.R) McMaster Türkiye'ye suçlamalar yöneltti. The National'dan Joyce Karam'ın haberine göre, McMaster, ABD çıkarlarına yönelik olarak üç küresel tehdit bulunduğunu söyledi. Bu tehditlerin ikisi Orta Doğu'daydı. Çin ve Rusya ile İran ve Kuzey Kore'yi tehditlerin başında

sayan McMaster, üçüncü tehdidin de cihatçı radikal gruplar olduğunu ifade etti.

"Radikal İslamcı ideoloji açık bir şekilde tüm medeni insanlara yönelik büyük bir tehdit" diyen McMaster, Suudi Arabistan'ın yıllar önce bazı terör örgütlerini desteklediğine referans verse de günümüz için ana destekçilerin Katar ve Türkiye olduğunu savundu. Yani Suudi Arabistan usulca aradan sıyrılıyor ve çıktığı çukura doğru Türkiye ve Katar itiliyor. Yeni dönemin ruhu böyle...

ŞAHİT HULUSİ AKAR CAMİİ!

Erdoğan'la birlikte Umreye giden Genelkurmay Başkanı Hulusi Akar, eylemlerinin ikinci ayağında memleketi Kayseri'de cami yaptırıyor. Akar'ın cami için ne kadar ödeme yaptığı henüz sır. Memur maaşıyla böyle bir masrafın altından kalkması da takdire şayan. Selçuklu motifleriyle bezenen cami kısa süre sonra açılacak.

Büyükşehir Belediyesi'nin önerisiyle Asri Mezarlık girişinde yaptırılan camiye Genelkurmay Başkanı'nın adının verilip verilmemesi, Akar Ailesi'nin takdirine bırakıldı. Büyükşehir Belediye Başkanı Mustafa Çelik, "Yaptıkları bu hayır işinin duyulmasını istemediler. Buradaki hayırseverimiz Genelkurmay Başkanımız Orgeneral Hulusi Akar'dır. Kendilerine teşekkür ediyoruz" dedi.

E madem duyduk hayırlı işin müsebbibini, adını da biz koyalım: Şahit Hulusi Akar Camii!

AKP tandanslı çeteler dönemi: Osmanlı, HÖH, PÖH!

Alman ikinci televizyon kanalında yayınlanan "Frontal 21" programı ve Stuttgarter Nachrichten gazetesinde yer alan haberlerde, AKP Dış İlişkiler Başkan Yardımcısı ve AKP İstanbul milletvekili Metin Külünk'ün "Almanyalı Osmanlılar" (Osmanen Germania) adlı çete ile yakın bağlantıları olduğu iddia edildi. Hani şu Mustafa Kemal'i Fetöcüler öldürdü diyen AKP'li. Hani şu, "Kılıçdaroğlu belgeleri teslim etmezse evi basılsın" diyen kişi. İşte o kişinin birçok kez Almanyalı Osmanlıların ileri gelen isimlerine para verdiği, parayı alan soytarıların da ateşli silahlar satın aldığı iddia ediliyor. Ne yapacaklarmış silahları? Tayyip Erdoğan için "şiiir" yazan gazeteciye saldırı planlamak, Ermeni soykırımı iddialarına karşı protesto gösterileri

düzenlemek, AKP propagandası yapmak. Bu soytarıların "baş danışman" İlınur Çevik'le de irtibatlı olduğu iddia ediliyor haberlerde. Almanyalı Osmanlıların merkezi Hessen eyaletine bağlı Dietzenbach adlı kentte bulunan bir boks kulübü (Osmanen Germania Boxclub) olarak biliniyordu. Geçen yıl Almanya'nın farklı eyaletlerinde birçok kez baskın düzenlenen çeteye uyuşturucu, silah ticareti, kara para aklama, şantaj, belgede sahtecilik gibi suçlamalar yöneltiliyor. Durum bu. Diyeceksiniz ki hepsi iddia. Bunların yerli ve milli versiyonu geçen tabela astı, Ankara'da HÖH (Halk Özel Harekât) adını vermişlerdi kendi kendilerine. Çeteleşmiş bir iktidarın sokağa yansımaları işte!